

MASneep, gehouden te Bedum, 04.09.2022

Votum en zegengroet

Psalm 31:11, 14

Gebed

Schriftlezing Lukas 16:1-13

Psalm 73:4, 5, 6

Tekst **HC Zondag 42**

Bediening van het Woord

Psalm 62:5, 6

Geloofsbelijdenis

Psalm 17:7

Dankgebed

Collecte

Psalm 49:2, 5

Zegen

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Jongens en meisjes, als ik tegen jullie zou zeggen, “je geld of je leven”, wat zou je dan zeggen?

Misschien heb je dat spelletje ook wel eens gedaan, dat je dan achter iemand gaat staan, met je vinger in zijn rug, en je zegt, “je geld of je leven?”

De meeste kinderen zeggen dan, “m’n geld”.

Logisch, geld is leuk, maar je leven is belangrijker.

Toch is het in het echte leven vaak niet zo bij mensen, gek hè? Ook bij christenen niet. We zeggen wel dat we het eeuwige leven belangrijker vinden, en dat menen we ook, maar uit ons doen en laten blijkt dat lang niet altijd.

Gemeente, je geld of het eeuwige leven?

Wat kiest u.

Zijn wij als gelovigen vaak niet net zoals de mensen die niet in God geloven, te veel bezig, te veel gericht op het aardse.

En dat we minder druk zijn met het hemelse, met het eeuwige, met wat blijft.

Weet u, als u sterft en als ik sterf, moeten we écht alles achterlaten, álles, kan niets meenemen.

Welke toekomst zijn we eigenlijk bezig veilig te stellen.

Onze aardse toekomst, onze aardse levenstijd, die van onze kinderen, of het eeuwige?

Zijn onze uitgaven, onze bezittingen zijn ze gericht op dat wat komen gaat?

Ik ga iets zeggen wat misschien in eerste instantie wat vreemd bij u in de oren klinkt.

Ik zal het straks ook uitleggen.

Maar uw, en jouw, en mijn bankmutaties geven antwoord op de vraag of wij het waard zijn om uit Gods hand het eeuwige leven te ontvangen.

Daarmee heeft u gelijk het belang en de ernst van het 8^e gebod.
Onze omgang met geld en goed bepaald hoe onze eeuwige toekomst eruitziet.

Het thema van de preek is:

Je geld of je leven

We hebben geen puntenverdeling.

We willen aan de hand van de prediking over het 8^e gebod dat met name doen ook vanuit de gelezen gelijkenis.
Het is dus niet alleen goed om de Catechismus er bij te hebben, maar ook Lukas 16.

Ik weet niet of er voetballiefhebbers zijn in de kerk.
Maar afgelopen week was de transferdeadline van het voetbal.
Voor degene die er helemaal geen verstand van heeft, dat is het laatste moment dat voetballers nog naar een andere club kunnen.
Dat is dan tot een bepaalde datum en een bepaald tijdstip, 12:00 uur 's nachts.

Nou was er een club uit Engeland, Manchester United, en die had interesse in een hele goeie voetballer van Ajax. Die speler die wilde wel heel graag hoor, maar die club Ajax, die wilde hem niet verkopen.
En wat deed hij nou om een transfer af te dwingen, hij was niet gek... stopte hij met trainen. Hij sloeg de training over.
Wat heb je aan de voetballer die niet graag voor jou speelt?

Dat hij stopte met trainen heeft dat wel bijgedragen aan het feit dat die transfer toch is doorgegaan.

100 miljoen!

Over goed omgaan met geld gesproken...

100 miljoen!

Iedereen blij hè, vooral de speler. Weet je waarom? Die had niet alleen sportief gezien vooruitgang, maar die stelde financiële gezien de toekomst veilig.

Niet zo netjes van zo'n speler, maar wel slim.

Ik zal u zeggen, daar kunnen wij nog wat van leren, daarom vertel ik u dit ook.
Maar zegt u, "moet dat nou zo'n werelds voorbeeld in de kerk? En daar moeten wij dan ook nog wat van leren."

Dit is ook wat de Heere Jezus doet, in de gelijkenis van de onrechtvaardige rentmeester.
De Heere Jezus pakt gewoon een wereldse kerel, die niet zulke nette dingen doet als voorbeeld.

En Hij zegt tegen ons; daar kunnen de kinderen van het licht nog wat van leren.

De Heere Jezus geeft dit onderwijs met het oog op Zijn discipelen, dat moet u even goed in de gaten houden.

Eerder heeft Hij de Farizeeën al met de gelijkenis van 'de verloren zoon' onderwezen. Nu zijn de discipelen aan de beurt, Zijn eigen volgelingen, Zijn eigen leerlingen.

Dan komen we in deze gelijkenis een rentmeester tegen.

Het woord 'rentmeester' in onze vertaling noem ik vanaf nu een 'financieel manager', dat staat iets dichter bij onze tijd.

Een financieel manager, financieel directeur, iemand die namens de baas, de directeur-eigenaar alles beheerd.

En deze financieel manager heeft zijn werk niet zo goed gedaan. Wat hij precies heeft gedaan dat staat er niet.

Vers 1 zegt dat hij de goederen, in elk geval de bezittingen van zijn baas verkwist heeft. Hij heeft slecht beheer gepleegd.

Die baas die roept hem bij zich en zegt, "je moet je verantwoorden, doe de boeken maar open, laat maar zien of alles klopt, want het klopt niet. En dan blijkt inderdaad dat er niks van klopt, en dan wordt hij ontslagen.

"Je hoeft niet meer te komen, want je kunt niet langer financieel manager zijn".

En wat doet deze manager vervolgens, hij is niet dom, hij gaat naar de schuldeisers toe, en zegt tegen de ene schuldeiser: 'Jij had zoveel schuld, we doen daar 50% vanaf'.

Bij die andere met tarwe zegt hij, "we doen er 20% vanaf".

En dat moet u maar zo zien dat 50% olie en 20% tarwe qua waarde toen precies hetzelfde was.

Dus hij geeft elke schuldeiser in absolute getallen dezelfde korting, krijg je ook geen ruzie achteraf.

Wat doet hij? Hij koopt dus met het geld van zijn baas op een oneerlijke frauduleuze manier vrienden.

Oneerlijk, frauduleus, maar wel slim.

Want als hij straks zijn baan kwijt is, en die is hij kwijt, dan heeft hij elk geval vrienden gemaakt die hem vast en zeker willen helpen, bij wie hij kan aankloppen voor een slaapplek en een beetje geld, want hij heeft hun ook geholpen.

Gemeente, waarom gebruikt de Heere Jezus deze wereldse oneerlijke man als voorbeeld voor de discipelen, voor alle volgelingen van Christus.

Het antwoord vinden in vers 8; "en de heer prees de onrechtvaardige rentmeester omdat hij verstandig gehandeld had".

En ik leg het vanmiddag zo uit dat die heer, niet de Heere Jezus is, maar die baas, de rijke man.

Dat is een keuze, voor de uitleg maakt het niet zo heel veel uit.

Ok, natuurlijk, die eigenaar die is wel op een oneerlijke manier benadeeld door zijn

voormalige financieel manager, maar de manier waarop kan die toch wel waarderen. Ja, je kan zeggen wat je ervan vindt, maar het is wel slim, en het is wel goed doordacht. Gewiekst.

Zijn baas prijst dan ook niet zijn slimme rentmeester/ financieel manager vanwege zijn **oneerlijkheid**, maar zijn baas prijst zijn onrechtvaardige rentmeester/ financieel manager, vanwege zijn **slimheid**. Zijn **verstandigheid**, zijn **gewiektheid**.

Het punt dus in de gelijkenis is dus niet dat wij kunnen leren van zijn **oneerlijkheid**. Nee, die onrechtvaardige manager dat blijft een oneerlijke, onbetrouwbare man. Maar het punt van vergelijk in deze gelijkenis is zijn verstandigheid, zijn slimheid. Dat hij, terwijl hij zijn baan verliest, zijn inkomen kwijt raakt, zich verzekerd van de hulp van anderen, waardoor hij zijn aardse leventje veiligstelt. Daar kunnen de kinderen van het licht nog wat van leren.

Vers 8b; want de kinderen van deze wereld zijn onder elkaar verstandiger dan de kinderen van het licht.

Waarom kunnen wij hier iets van leren?

Want wij, ik hoop het niet in elk geval, maar wij frauderen toch niet op zo'n manier, zoals deze onrechtvaardige manager deed?

Maar, -en ik zeg het allemaal vragende wijs-.

Waar zijn eigenlijk onze investeringen, onze uitgaven, de manier waarop wij met ons geld om gaan, met ons goed en alles wat erbij komt, waar is dat eigenlijk opgericht?

Is dat vooral gericht op het hier en nu?

Of gebruiken wij ons bezit ten dienste van het Koninkrijk van God, dat we dat telkens voor ogen hebben.

Jullie jongeren, jongens en meisjes, misschien krijg je wel zakgeld.

Waar besteed je dat aan?

Hou je het allemaal voor jezelf of doe je het in je spaarpot, zet je het op de bank, maar geef je niks daarvan aan anderen?

En jullie jongeren, als je een bijbaantje hebt, wat doe je met die inkomsten?

Hou je alles voor jezelf, of geef je ook aan goede doelen? Aan mensen die het écht nodig hebben, die tekort komen.

Of aan de kerk bijv.

En waar fantaseren jullie over? Want dat mag natuurlijk, fantaseren over je toekomst.

Waar fantaseer je over? Waar verlang je naar?

Verlang je er naar om miljonair te zijn?

Om net zo succesvol te zijn als die voetballer?

Of als iemand anders?

Dat je zegt, "ik wil ook een goeie carrière en ik wil ook een groot huis".

Jonge mensen, als je een auto hebt, is het dan niet zo dat je al heel snel weer een

nieuwe wil. Die beter is, mooier.
Zo is het toch vaak bij ons!?

Natuurlijk, we hebben geld nodig voor het noodzakelijke.
Wat is het noodzakelijke?
Eten, drinken, onderdak, al die dingen, alles wat erbij komt kijken.

En ik moet wel zeggen gemeente, dat kan in onze tijd ook al heel veel zorgen geven, ook onder ons.
Van, 'hoe ga ik het rondkrijgen, met de stijgende energieprijzen. Ik zou wel wat extra willen weggeven aan hen die gebrek hebben, maar ik ben bang dat ik straks zelf gebrek heb'. Dat kan natuurlijk ook. Dan hoef je natuurlijk ook niet alles weg te geven, dan mag je ook verstandig zijn.
Als er nou wel een rest is, wat doen we dan wel met die rest?

Gemeente, zou het niet zo kunnen zijn, zonder dat we het onszelf realiseren soms wel meer waarde hechten aan het aardse goed, dan goed is in Gods ogen?
Want dat is de norm vanmiddag. Niet wat ik vind, of wat u vindt, maar **wat God vindt**.

Zijn wij misschien wel te veel meegegaan in het welvaartsniveau van onze samenleving.
Hangen wij niet te veel naar comfort en luxe, dan eigenlijk nodig.

God verbiedt alle hebzucht, alle misbruik, alle verkwisting van Zijn gaven.
En de Heere Jezus die is de kenner van alle harten.
Hij kent ook het hart van zijn kinderen, ook uw hart en mijn hart.
En de Heere Jezus geeft eigenlijk ook het antwoord op de vragen die ik zojuist gesteld heb.

De Heere Jezus die zegt eigenlijk dat wij schuldig staan, dat blijkt uit het antwoord van de Heere Jezus, vers 8; de kinderen van deze wereld zijn onder elkaar verstandiger dan de kinderen van het licht.
Daar klinkt een verwijt in door, een constatering dat het zo is.
Dat ons beheer faalt voor God. Dat wij ook met onze beste bedoelingen toch nog schuldig staan ten opzichte van de Heere, als het gaat om het beheer van het aan ons toevertrouwde goed.

Al ons geld, al ons bezit, is van God.
Hij vertrouwt aan ieder van ons een stukje toe. En de één krijgt 100, en de ander krijgt 200, en de ander krijgt 1000, en de ander krijgt soms te weinig, maar dan wil de HEERE dat wij dat gaan verdelen, zodat het goed komt.
Maar hoe vaak gebruiken wij toch niet onze eigen bezittingen alsof het echt van onszelf is.
Richten wij inderdaad ons leven in alsof wij hier het eeuwige leven op aarde hebben?

Gemeente, alle mensen, ook de kinderen van het licht, wij zondigen allemaal tegen dit gebod.
Als onze Heere ons eens bij Zich roept, om verantwoording af te leggen over hoe wij

met Zijn geld en Zijn bezit zijn omgegaan, dan zal blijken dat wij niet zo met het door Hem aan ons toevertrouwde bezit zijn omgegaan, zoals Hij dat op grond van Zijn Woord van ons zou mogen verwachten.

En dat geldt ons **allemaal!**

Wij verdienen van onszelf, net zoals deze onrechtvaardige financieel manager, ontslag. Eeuwig ontslag.

Want God is eerlijk.

Maar God is ook zo genadig.

Want waar wij mensen, ook met alle goede bedoelingen, hopeloos falen, faalt God niet.

God gaf aan wanbeheerders, zoals aan ons, Zijn kostbaarste bezit weg, Zijn geliefde Zoon.

Hij gaf Zijn Zoon over aan hebzuchtigen, aan verkwisters, om voor hen te sterven aan het kruis. Om daar hun schuld, onze schuld over te nemen, ook onze schuld ten opzichte van dit gebod, Hij neemt het over, Hij betaald voor ons.

Geldt daarom dan juist niet voor ons, als de kinderen van het licht, die Christus door het geloof hebben aangenomen als hun kostbaarste bezit, dat wij dan niet meer beheerst worden door geld en goed, maar door Christus Geest. Dat **Hij** bezit van ons neemt. En dat we dat bezit wat we dan van God toevertrouwd krijgen, dat we dat onder de heerschappij brengen van Christus Jezus.

Dat is waar de Here Jezus ons toe oproept in het 8^e gebod.

In de Catechismus komt het ook terug, en met andere woorden komt het ook terug in Lucas 16.

De Heere Jezus zegt daar, vers 9; Ik zeg u, maak u zelf vrienden met behulp van de onrechtvaardige mammon, opdat zij u, als u gebrek lijdt, zullen ontvangen in de eeuwige tenten.

De Heere Jezus die noemt hier geld en bezit, de onrechtvaardige mammon.

Dat wil niet zeggen dat geld op zichzelf natuurlijk onrechtvaardig is, maar de Heere Jezus noemt het zo omdat er vaak op zo'n onrechtvaardige manier mee wordt omgesprongen.

De Heere Jezus zegt dus tegen ons, "maak voor jullie vrienden, met behulp van geld en goed, opdat zij u, als ú gebrek lijdt, zullen ontvangen in de eeuwige tenten".

Jezus zegt dus hier, "kijk nu eens naar die onrechtvaardige manager, die verzekerde zich na zijn ontslag, van een toekomst op aarde. Zouden jullie dan niet zorgen dat je je verzekert van het bezit van het eeuwige leven?!"

"Zorg daarom", zegt de Heere Jezus, "dat in dit leven met behulp van geld en goed vrienden maakt.

Dat je met je geld andere mensen helpt, op een **eerlijke** manier. Dan zullen ze dat niet vergeten. Dan zullen zij, als jij eens sterven moet, dan zullen ze je opwachten en ontvangen in de eeuwige tenten", dat is de hemel.

In de verzen hierna, komen we iemand tegen die dit advies niet heeft opgevolgd.

De rijke man. Hij had de arme Lazarus niet tot vriend gemaakt.
En toen deze rijke man stierf, stond Lazarus hem in de hemel dan ook niet op te wachten.

Die rijke man die slaat zijn ogen op in de hel, waar hij in pijn verkeerd, en dan ziet hij Abraham en Lazarus van verre in Zijn schoot.

Het punt is natuurlijk niet dat wij onze weg naar de hemel dus kunnen verdienen, als u dat denkt, dat u er wat geld tegenaan gooit, en dan zegt, "dan kom ik in ieder geval wel binnen", zo is het natuurlijk niet.

Onze juiste omgang met geld rechtvaardigt ons niet voor God.

Zoals we al zeiden, zelfs het allerbeste beheer van één van de allerheiligste kinderen van God, is in het licht van Gods ogen niet voldoende.

Er is één ding wat rechtvaardigt, en dat is het geloof in de Here Jezus Christus.

En de juiste prijs om binnen te komen, is, Zijn kostbaar bloed.

Maar, wanneer wij er in ons leven naar verlangen om ons geld, om ons goed te gebruiken om **God** daarmee te dienen, uit **liefde** tot God, voor wat **Hij** voor ons heeft gedaan, en dat we daarom **andere** mensen gaan helpen met het geld wat wij gekregen hebben, dan is dát een bewijs van de **genade** van God in je leven.

En die genade die tot gehoorzaamheid leidt, is onmisbaar om de hemelse heerlijkheid binnen te gaan, zonder heiliging zal niemand de HEERE zien.

Dat betekent dat dit leven voor ons als het ware een proef is, alle keuzes die we maken is een proef. Ben je het waard, om straks binnen te gaan.

Ik wil het laten zien aan de hand van een voorbeeld, komt ook terug op wat de Heere Jezus zegt.

Er zijn natuurlijk heel wat mensen die niks met voetbal hebben.

Misschien wel wat meer met koeien hebben.

Stel je nou voor jongens, dat er een boer in de buurt op vakantie is, of was, en dat hij aan jou had gevraagd, "zou jij voor mij mijn brievenbus willen legen, de komende twee weken als ik weg ben?"

En dan zeg je, "ja, dat wil ik wel doen".

Je doet dat op dinsdag trouw, je haalt gelijk de post uit de brievenbus, dat doe je nog één keer op donderdag, en daarna vergeet je het. Je hebt het zo druk met andere dingen.

Denk jij, die zo van koeien houdt, dat die boer jou de volgende vakantie zal vragen om op z'n koeien te letten?

Hij zou wel gek zijn! Natuurlijk niet!

Dat is wat Jezus nu ook bedoelt. "wie trouw is in het minste, is ook in het grote trouw. Maar wie onrechtvaardig is in het minste, is ook in het grote onrechtvaardig".

'Als u dan', vers 11,' wat betreft de onrechtvaardige mammon, dus met je geld en goed, niet trouw bent geweest, wie zou u het ware toevertrouwen?'

‘Als u wat betreft het goed van een ander niet trouw bent geweest, wie zou u het uwe geven?’

Wat bedoelt de Heere Jezus hier met het ‘ware’?

Dat is niet het aardse geld en goed.

Dat is niet ons pensioen, dat is niet ons huis, dat is niet ons bedrijf, dat is niet onze auto, dat is niet onze motor, dat zijn niet onze koeien, dat zijn niet onze spullen, dat is niet je telefoon, maar dat zijn de hemelse dingen. De hemelse dingen is het ware.

Dat zijn echte dingen, geestelijk, die bij het Koninkrijk van God horen.

Dat is het eeuwige leven, dat is de vreugde daarvan, dat is de vrede met God door Christus Jezus, dat is de liefde van God die nooit vergaat, die overblijft.

Al die bezittingen.

Dát is het ware.

‘Waar’, dat betekent, dat is het belangrijkste, dat is het echte, die blijven voor altijd, dat zijn al de schatten, zeg maar, al het bezit dat vast ligt in Christus Jezus.

Dus, als wij in ons leven, in opdracht van God, de minder belangrijke dingen, de aardse goederen, als wij dat niet goed beheren, dan zal Hij ons ook niet Zijn kostbare bezit toevertrouwen, zegt de Heere Jezus hier, het eeuwige leven.

Dat is nu precies waarom ik aan het begin van de preek tegen u zei, “uw, jouw en mijn bankmutaties, geven het antwoord op de vraag of wij het waard zijn om uit Gods hand het eeuwige leven, het ware leven, te ontvangen”.

Onze omgang met de bezittingen van God, die Hij ons in bruikleen geeft voor... wat zal het zijn..., 70, 80, 90 jaar. Voor sommige korter.

Dat maakt of wij het waard zijn om dat bezit te ontvangen, wat nooit meer van ons afgenomen wordt. Want in de eeuwigheid neemt God niks meer van ons af, dan is het eeuwig en voor altijd.

Aan het eind van ons dienstverband hier op aarde, want wij zijn allemaal financieel managers, maakt God de balans op, van ons leven.

Dan gaan de boeken open, en dan moeten wij ons verantwoorden.

Als God u vandaag zou roepen.... bij Zich zal roepen.

Wat ziet Hij dan?

Hoeveel uitgaven komt de HEERE God dan tegen, onder de rubriek, ‘aards genot en plezier’.

En hoeveel uitgaven komt God tegen onder de rubriek, ‘kerk en Koninkrijk’.

Zullen daar, als wij eens sterven, zullen daar bij ons mensen klaarstaan die ons willen opvangen, en ons een hartelijk en warm welkom heten, in de eeuwige tenten, om ons te bedanken, voor het feit dat zij bijvoorbeeld mede door onze hulp, een Bijbel hebben kunnen lezen, omdat je bijgedragen hebt aan de zending.

Of dat er iemand is die door onze hulp, misschien wel heel dichtbij, op wat voor manier dan ook de liefde van Christus geproefd heeft, doordat je hem onderdak heb gegeven.

Of een maaltijd, of kleding, of wat ook maar.

Onze bankmutaties verklappen waar onze schat ligt en waar ons verlangen naar uit gaat. Dat is de scherpste van het 8^e gebod.

“Maar”, zegt iemand, “wie is het dan waard om eens binnen te gaan, en het ware te ontvangen? Want bij mij slaat de balans toch niet altijd even goed uit. Dan is niemand het toch waard?”

Klopt, inderdaad. We zijn het ook niet waard.

Christus alleen.

Christus alleen.

Hij is het waard.

Christus, die volmaakt het door God aan Hem toevertrouwde werk heeft uitgevoerd.

Christus die alle rijkdommen, alle hemelse rijkdommen achter Zich heeft gelaten, toen Hij hier op aarde kwam. En Hij had nog niet eens een huurhuis.

Hij had vaak niet eens een kussen om Zijn hoofd neer te leggen, zegt de Schrift.

Vossen hebben hollen, Jezus had geen kussen.

Hij heeft Zichzelf ontledigt, helemaal.

God, God de Zoon is naar het kruis gegaan, ze hebben Hem alles afgenomen, zelfs dat kleine beetje kleding wat Hij nog had.

Om ons arme mensen, die ook als we er naar verlangen om ons geld te besteden in dienst van Gods Koninkrijk, toch nog zo tekortschieten.

Om ons rijk te maken. Schat-, hemeltje rijk.

Maar voor de kinderen van het licht geldt dan toch, dat het niet anders kan, kan niet anders, of daar is dan ook in onze omgang met de door God toevertrouwde bezit toch wel iets te zien, iets dan, iets, van het feit dat wij horen bij het licht.

Dit aardse leven is voorbereiding op het hemelse.

Maarten Luther die zei eens in een preek over dit gebod; wij moeten ons geld en ons bezit hier op aarde gebruiken, als een gast die door een vreemd land reist, een hotel opzoekt om te overnachten. En in dat hotel gebruikt hij eten, en hij gebruikt het bed van de hoteleigenaar. Maar hij zal nooit zeggen, na een nachtje slapen, “zo, dat is van mij”.

Op die manier zegt Luther moeten wij ook het tijdelijke aan ons toevertrouwde bezittingen omgaan, alsof ze niet van ons zijn.

We mogen er van genieten, u mag ook echt genieten, echt waar! Je mag ook genieten.

En vooral voor zover nodig is voor je levensonderhoud.

En met de rest, zegt de Catechismus, moet ik hen die te kort komen, helpen.

Zullen wij dit onderwijs van de Heere Jezus, niet zoals de Farizeeën deden, naast ons neer leggen. Dat we zeggen, “kom, kom, zo erg is het allemaal niet, we doen het nog best wel aardig”.

De Farizeeën gingen Hem beschimpen, want ze wisten heel goed dat ze geldzuchtig waren, geldgierig. Die wilden hun bezittingen niet kwijt, en hun eer niet.

Maar wanneer de Heere Jezus een ieder van ons, u, en jou, en mij, aanspreekt op onze

omgang met het aan ons gegeven bezit, wat bevlekt is met zonden, dan moeten we het onderwijs met ootmoed aanvaarden en het ook ter harte nemen.

En waar nodig onze omgang met geld en goed, van God gekregen, veranderen.

U weet zelf waar die verandering bij u misschien wel nodig is.

Ook als het gaat om dit gebod, is er nog zo veel om ons van te bekeren.

Bid de HEERE, ook in de komende week, bid nou de HEERE om een opmerkzaam oog.

Om een gulle hand, en om een warm hart, voor de naaste die gebrek heeft.

Vraag aan de HEERE of Hij je de ogen wil openen, of Hij mensen op je pad wil brengen die je kan helpen met hetgeen jij misschien wel over hebt.

Laten we elkaar helpen, bij degenen ook in de gemeente, die misschien wel straks met die energieprijzen echt tekort komen, waar bij het spannend is, dat we ruimhartig uitdelen, als het op jou niet zoveel invloed heeft.

Vraag ernaar bij elkaar, deel gul uit, geld wat jij te veel hebt is ook niet van jou, het is van God.

Help elkaar, vooral in de gemeente, maar ook daarbuiten.

En vraagt Christus elke keer, of Hij je wil leiden, want dat is nodig, door Zijn Heilige Geest. Zodat wij net zo slim omgaan met het beheer van ons bezit, maar dan met het oog op de **eeuwige toekomst**.

Gemeente, geen enkele huisslaaf kan twee heren dienen, je kan twee banen hebben, maar als je bij de één bent, kan je niet bij de ander zijn, dus dat gaat niet.

Je kan geen twee heren dienen.

Want je zal of de één haten, en de ander liefhebben. Of je zou je aan de ene hechten, zegt de Heere Jezus, en de ander minachten.

Je kan niet God dienen, en je kan ook niet de mammon dienen.

Zullen we het nooit vergeten!

Christus, -daar sluiten we mee af-, die is er niet op uit, om ons elk plezier of genot in het leven te ontnemen.

O ja, het is wel je geld of je leven, dat moeten we goed realiseren, je geld of je leven.

Maar Christus ontzegt ons niet elk genot of plezier.

Weet u God wil?

God wil ons nóg meer vreugde geven.

God wil ons een nóg veel heerlijker bezit geven.

Hij wil dat wij ons verzekeren van onze eeuwige toekomst, dat wil God, voor een ieder van ons. Een eeuwige toekomst. En daarom zegt God dit.

Een eeuwige toekomst, waar wij niks meer ontvangen in bruikleen.

Maar, eeuwig bezit.

Het is het uwe, zegt de Heere Jezus. Het uwe.

Ja, het blijft van God, ook in de eeuwigheid, maar het is het uwe.

Waar je dan als koningen en koninginnen, eeuwig over mag regeren.

AMEN